

var en ekstraordinær Bevilling, som blev gennemført paa ekstraordinær Tid, kan jeg sige, for saa vidt som den nærmest knyttede sig til de vanskelige politiske Tilstande, vi da havde omkring os. Vanskeligheden for den tidligere Krigsminister laa jo i, at han navnlig var i Uoverensstemmelse med det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer her i Tinget om denne Foranstaltnings Udførelse; men Bevillingen blev given ekstraordinært paa Til lægsbevillingsloven og kunde aldrig have haft noget med Anmærkningen at gøre, saa det ærede Medlem ser jo, at det er en forkert Slutning, han har draget, naar han siger, at jeg ved at faa denne Anmærkning og ved at faa Budgettet indrettet, som det her er, og som det ærede Medlem billiger — og det er ogsaa forståeligt —, at jeg derved har forsikret mig. Det har jeg ingenlunde; jeg vil lige saa stærkt kunne blive angreben af det ærede Medlem som den tidligere Krigsminister. Men, som sagt, det viser, at det ærede Medlem ikke rigtigt har Øjet oppe for Betydningen af, hvad denne Anmærkning er. Han synes at tro, at den er noget langt større og vigtigere, end den i Virkeligheden er. Denne Anmærkning er ikke, som jeg har hørt enkelte sige, en Indskrænkning af Bevillingsretten, det er tværtimod en Maade at udøve Bevillingsretten paa. (Münterhed): Ja, mine Herrer, det viser netop allerbedst, hvor vanskeligt De have ved at fatte, hvad denne Anmærkning er. Hele vort Budget bestaar jo af Tal og Anmærkninger i Teksten. Tallene angive gerne Bevillingerne, som gives Ministeriet, Anmærkningerne angive enten en Indskrænkning af Ministeriets Raadighed over Bevillingen eller en Udvidelse af Ministeriets Myndighed. I Virkeligheden er hele Budgettet propfuldt af Anmærkninger, det maa de Herrer vide, navnlig de, der sidde i Finansudvalget; adskillige af disse Anmærkninger indeholde en Indskrænkning af Ministerens Myndighed, andre indeholde en Bemyndigelse, en Udvidelse af Ministerens Myndighed. Denne Anmærkning er jo en Anmærkning af ganske lignende Art som de Anmærkninger, der tidligere have staaet paa Finansloven. Der er i Sommerens Løb talt adskilligt om denne Anmærkning. Der er sagt, at de Penge, som kunne spares — i Parentes maa jeg sige, at jeg ved slet ikke, om der kan spares nogle Penge, jeg haaber det, men det er kun et Forsøg, der her gøres —, dem vilde Ministeren anvende til Fæstningen. Det er dog besynderligt, at noget saadant kan fremsættes, da jeg

har udtalt det modsatte her under Forhandlingen i Fjor. Det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (J. J. Jensen) var endogsaa gentagne Gange ude med en Bemærkning om, at de skulle anvendes ude paa Saltholm. Det ærede Medlem ved absolut intet derom; hele hans Fremstilling derom er ganske løs og uvederhæftig, andet kan der ikke siges i saa Henseende, men alligevel fremsætter han den Gang efter Gang. Det er jo en besynderlig Maade at give Oplysning til sine Vælgere paa.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) spurgte mig om 3 Ting. Han spurgte mig, om jeg vilde fremsætte Lønningslovsforslag, om jeg vilde fremsætte Forslag om Nyboders Flytning, og om jeg vilde fremsætte Forslag om Drogdens Uddybning. Medens jeg er til Sinds, ligesom jeg tidligere har været, at arbejde hen til, at de, der ere daarligt lønnede blandt Statsfunktionærerne, blive bedre stillede og blive forsvarligt lønnede, og derfor ogsaa vil fremsætte Forslag i saa Henseende, kan jeg ikke i Dag sige, paa hvilken Dato det vil ske. Men det ærede Medlem er vel heller ikke saa urolig i den Henseende, da han udtrykkeligt erklærede, at han havde ingen Interesse deraf. — Hvad angaar de andre to Spørgsmaal, formener jeg, at et Forslag om Nyboders Flytning ikke ret vel bør fremsættes fra min Side, idet jeg nemlig ikke er klar over, at det er en Foranstaltning, som det er heldigt at gennemføre nu, medens man i det hele taget overvejer Indretningen af hele Stillingen med vor Flaade her i Landet; derfor vil jeg se den Ting an. Med Hensyn til Drogdens Uddybning maa jeg sige, at hele denne Foranstaltning stiller sig højst problematisk for mig. Jeg er langt fra sikker paa, at det er en heldig Foranstaltning for København, og den Diskussion, der har været ført derom, navnlig i Sommer, har ingenlunde givet mig det Indtryk, at det vilde være en heldig Foranstaltning for Byen. I den Henseende ønsker jeg at se paa Byens Fordel, og det er mit Ønske, at man ikke gaar til en saadan Foranstaltning, inden man er virkelig sikker paa, at det er til Gavn for Byen. Dertil kommer saa, at medens manovre paa den anden Side af Sundet er ganske klar over, at skal en saadan Foranstaltning træffes for Flinterendens Vedkommende, maa det være Byen derovre, der gør det, har man her den Formening, at det skal være Staten, der gør det. Jeg er heller ikke ganske sikker paa, at den sidste Formening er rigtig.